

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Quomodo ex veneno cupiditatis theriaca contra eandem sit
conficienda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

§. II. *Quomodo ex veneno cupiditatis theriaca contra eandem fit conficienda.*

EX hoc cupiditatis veneno licet *theriacam* & antidotum accipere contra eandem: aperiendo mentis *oculos* ad eius laqueos & tentationes deprehendendas, & *alas* aquilæ sumēdo ad illas fugiendas; & reipsum tot damnorum considerationibus muniendo, vt statuas quemadmodum S. Apostolus, a contentis esse, si habeas quæ ad vitam sustentandam sunt necessaria: renunciano omnibus diuitijs, si non effectu & re ipsa, (siquidem Deus ad tantam perfectionem te non obligat) saltem affectu: mortificando viriliter & strenuè inordinatam eas acquirendi cupiditatem, & nimium in eisdem possidendis amorem, R E S P I C E illam pugnam, in qua noster Capitaneus tentatorem, diuitias & *regna mundi* offerentem, si eum adoraret superauit, ac repulit. Et postea accipiens in manu sua arcum suæ prædicationis, iecit sagittas seuerissimarum sententiarum in diuites cupidos: minans illis luētiosum illud c *VAE* & asseuerans: d *facilius esse camelum transire per foramen acus, quam diuitem intrare in regnum caelorum.* Nec verbis tantum contentus, arcum ipsum crucis accepit, vt clarissima præberet exemplum renunciano rebus omnibus, viuens in summa paupertate, donec omnino nudus moreretur. SIME tu quoque hōce arcus in manu, tuasque hastas iaculare in ipsam cupiditatem: procurando, vt huius equi nerui emarcescant, circumcidendo & mortificando omnia superflua, quibus cupidus hic appetitus alitur: morositates eius comprimendo, & impetus rerundendo quibus prodit ad suas commoditates quærendas. NE pondus manibus committas proprii tui Spiritus cupidi, & alijs passionibus infecti: ne & te ipsum & alios decipias. Primum igitur pacifica Spiritum tuum, & quietum ac tranquillum redde: vt ab illo affectu & inordinata passione expeditus, necessitates tuas fidehiter expendere, ac diligentias adhibendas prudenter perpendere possis: vt eas reparare, & diuitias tibi conuenientes acquirere & cōparare possis. Quod si tremis fortè manus ab impetu passionis tuæ: committe stateram terij alterius manibus, qui ea passione non laborat; aut prudentis Confessorij, aut spiritualis Patris, qui res tuas nouerit bene ponderare; & quid tibi sine periculo sit agendum, consulere: dando operam, vt stateræ momentum contra ipsam cupiditatem propendeat in misericordiam & charitatem, quæ parata est *tunicam tollere, dimittere etiam pallium.* si id esset necessarium, ne ipsa læderetur.

PRÆTEREA omnibus viribus est tibi incumbendum, vt machinam illam siue amphoram, quam replet auaritia, omnino destruas. Neque enim

1.
11. Tr. 6. 8.
Natura
paucis con-
tenta.

2.
b Mat. 4. 10.
Va diuiti.

c Luc. 6. 24.
d Mat. 19
24.

3.
Superflua
reseca.

4.
Passionem
comprime.

Consilium
requir.

e Mat. 5. 40

*Auaria
detestanda.*

absque caula iussit Angelus Zachariam leuare oculos, vt eam videret: & tunc subiunxit (iuxta aliam translationem) *hic est oculus eorum in vniuersa terra.* hoc est, in hanc amphorā positus est oculus omnium, qui moratur in terra: significans, & bonos & malos conijcere oculos suos in eam: licet alio & alio modo ac fine: *Improbi*, vt eam repleant diuitijs, & sceleribus, quæ simul cum illis modo prædicto deuorēt: *boni* verò ac prudentes, oculos considerationis in eam dirigunt, sicut ipse Propheta, vt agnoscentes, quid illa in se habeat, illam propterea detestentur.

1.
*Corporis
amphora
fragilis.
Luc. 12. 20.
Med. 12.
Par. 1.*

NON debes autem conijcere oculos in eius thesauros; sed in hoc, quod sit amphora fictilis ac fragilis; quæ breui, & quacumque parua occasione occurrente frangitur: & tunc erit inutilis; eiusque thesauri omnes euertentur. Audi tremendam illam sententiā, quam DEVS diuiti cuidam cupido intimauit: *stulte, hac nocte animam tuam repetam à te, quæ autem præparasti cuius erunt:* quasi illi significaret: hac nocte frangetur tui corporis amphora, ictu mortis imminentis: quod ergo tunc ibunt diuitiæ: cuius erit frumentum, quo tua horrea replēsti? & vinum, quod cellaria sunt plena? cuius vestes & ornamenta cistis inclusa? quo thesauri scrinijs tuis inclusi? hoc certum est quod non possis ea tecum auferre: hic oēs diuitiæ remanebunt; in plures alios distributæ. cum tu intra animam tuam peccata sis portaturus, quæ in eam acquisitione & auara retentione acquisisti, vt in æternis ignibus pœnas luas.

2.
Onus diuitiarum.

SED etsi demus, non tam citò fictilem amphoram frangi: non tamen respicere debes aurum ipsum, quod splendet; sed plumbi massam opprimentem: nam in hac vita qui plus auri habet: habet simul & plus plumbi; & qui ditior est, magis oneratur, & oneribus opprimitur externis & internis curarum, timorum, angustiarum, & terrorum: quos illi intradunt alij; aut ipse sibi excitat, vt suas diuitias tuto possit retinere. Quamuis hæc non sunt maxima onera: cum vel vnicum lethale peccatum aded sit graue plumbum, vt sufficiat animam detrudere in infernum. Quod si prudens sis, velisq; animam tuam saluare: vt hanc plumbi massam à corde tuo remoueas, necesse etiā est aurum massam remouere; aut inordinatum ad illud affectum deponere. Siquidem Christus D. N. monet, *ne grauetur cor tuum curis huius vite*, vt fugere possis iram DEI, tibi imminantis.

g Luc. 21. 34

3.
*Futuram
pœnam con-
sidera.*

NE respicere debes ad locum & iucundam sedem quam hæc amphora occupat in hac vita mortali; sed ad fœtidam & horrendam, quæ in altera vita illi est præparata, estq; æterna: ad quā non tardè & testudineo passu ducitur; sed volando, alis malis à dæmone agitatis. Quam igitur vtilitatem tibi adferet hæc amphora, diuitijs ac delicijs huius mundi plena: si debeat in altera cruciatibus repleri, non temporalibus, sed æternis? nam in inferno non fictilis erit, sed plusquam ærea: quia anima est immortalis. & quamuis cor-

pus ipsum sit alias testaceum: efficiet iustitia Dei, vt & semper ardeat, & nunquam frangatur.

His considerationibus induceris ad consilium amplectendum Saluatoris nostri, dicentis: *h videte & caute ab omni auaritia*. attende scilicet profunda consideratione eius damna, & fuge omnem speciem auaritiæ quocumque illa pallio obtegatur: claudere tempestiue os cupiditatis, quod patet ad omnes optatas diuitias deuorandas; reprimendo nimiam eius sitim, & desideria. Quod si quando, impietas vel eius aliquod indicium ingrediarur: abijce statim a te, priusquam plumbi massa difficiliorem reddat eius exitura. Ac denique quemadmodum clauus clauum pellit: ita *charitas* cupiditatem ab anima extrudit; & desiderium diuitiarum spiritualium, mortificat nimium temporalium desiderium, iuxta illud Christi Domini: *inote thesaurizare vobis thesauros in terra, vbi erugo & tinea demolitur; & vbi fures effodiunt & furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in caelo: vbi ab his periculis tuti erunt. Si amphoram tui cordis implere cupis, reple virtutum diuitijs: vt det tibi Dominus promissam in caelo *mensuram bonam, & conseruantem, & coagitantem, & superfluentem, & gloriae coronam*, in praemium victoriarum quas contra auaritiam obtinisti.*

h Luc. 12. 15.

Pugnandum infanter contra auaritiam.

i Mat. 6. 19.

k Luc. 6. 38.

C A P V T X.

TENTATIONES A SUPERBIA VITAE, ET AMBITIONE excellentia & honoris huius mundi exortae:
 & ratio pugnandi contra eas.

TERTIVM vitium, quod iuxta S. Ioannis sententiam regnat in mundo, est a SUPERBIA VITAE, appetitus scilicet inordinatus propriae excellentiae. Et merito illud constituit tertio loco. Nam (vt Cassianus ait) superbia, quamuis sit prima, quae inuadit: est tamen ultima, quae vincit, facitque horrendam stragem: illa enim aggressa est, & vicit plurimos Angelos in caelo, & primos parentes in paradiso, & oppugnat omnes homines in mundo, tam saeculares, quam Ecclesiasticos, & Religiosos: eo quod omnibus praclaris huius mundi rebus foueatur: tam spiritualibus, quam corporalibus; illis praecipue, in quibus Dei similitudo magis resplendet: quales sunt sapientia, sanctitas, potestas & diuitiae. Et

a 1. Ioa. 2. 16

Lib. 12. c. 1.

Superbia prima & ultima.